

Sygn. akt IV CZ 52/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi S. M. T.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w S.

z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt I Ca (...),

w sprawie z wniosku S. M. T.

przy uczestnictwie A. B., M. J.,

M. R., H. T. i D. W.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 października 2016 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w S. oddalił wniosek S. T. o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie tego Sądu z dnia 20 maja 2015 r., którym została odrzucona skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 10 września 2014 r.

Wnioskodawca w zażaleniu zarzucił nieprawidłowość oceny wniosku dokonanej przez Sąd Okręgowy i domagał jego zmiany przez przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c., w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem wskazanych w art. 398¹ § 1 k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Postępowanie o przywrócenie terminu do wniesienia środka odwoławczego ma charakter wypadkowy, a jego celem nie jest badanie dopuszczalności dokonania czynności procesowej związanej z kolejnym etapem postępowania, lecz jedynie ocena zasadności wniosku. Utrwalone zostało, jednolite i podzielane w niniejszej sprawie, stanowisko Sądu Najwyższego, że kończącym postępowanie jest takie orzeczenie, którego uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty przez sąd danej instancji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2002 r., III CZ 14/02; z dnia 20 lipca 2006 r., V CZ 56/06; z dnia 10 stycznia 2008 r., IV CZ 110/07; z dnia 18 marca 2015 r., I CZ 28/51, niepubl.). Postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, ponieważ zachodziła konieczność orzeczenia o wniesionym zażaleniu. Na to postanowienie nie przysługuje

zażalenie do Sądu Najwyższego. Przysługuje natomiast zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Jeżeli odrzucenie skargi o wznowienie postępowania było następstwem oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do jej wniesienia, przeprowadzenie kontroli niezaskarżalnego postanowienia oddalającego ten wniosek, możliwe jest jedynie w przypadku zamieszczenia w zażaleniu stosownego i jednoznacznego żądania (art. 380 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik skarżącego zakwestionował postanowienie Sądu Okręgowego oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie odrzucające skargę o wznowienie postępowania, a zatem skierował je w odniesieniu do niezaskarżalnego postanowienia. Oznacza to, że wniesione zażalenie jest niedopuszczalne i podlegało odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Niedokonanie tego przez Sąd drugiej instancji było przyczyną odrzucenia zażalenia przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.